

NOTY O AUTORACH

Ks. Jerzy Bajda, profesor, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na tymże Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologiczno-moralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia małżeństwa i rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Ks. Henryk Bolczyk, magister, duszpasterz, rekolekcjonista, uczestnik ruchu „Światło-Życie”. Urodzony w 1938 r. w Rudzie Śląskiej-Halembie. Studia teologiczne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Wikariusz w Lipinach (Świętochłowice) od 1962 do 1967 r., 1967-1971 w Katowicach, 1971-1973 w Zebrzydowicach, a 1973-1975 r. w Rybniku-Chwałowicach. W latach 1975-1980 wizytator katechetyczny Kurii Biskupiej w Katowicach. Od 1980 do 1992 r. rektor i proboszcz w parafii pw. św. Michała w Katowicach. Kapelan górników i kopalni „Wujek” w czasie strajków w 1981 r.

Od roku 1968 rekolekcjonista oazowy. Obecnie moderator krajowy ruchu „Światło-Życie”.

Stanisław Broniewski – „Orsza”, doktor habilitowany, harcerz, ekonomista, polityk gospodarczy, urbanista. Urodzony w 1915 r. w Warszawie. Studia ekonomiczne w Poznaniu.

Od 1928 r. – harcerz. W czasie wojny żołnierz Szarych Szeregów. Uczestnik akcji pod Arsenalem. Podczas Powstania Warszawskiego – naczelnik Szarych Szeregów. Po wojnie działacz niezależnego harcerstwa.

Przed wojną pracownik biura ekonomicznego premiera RP. Po powrocie z niewoli, w latach 1946-1948, wicedyrektor departamentu w Centralnym Urzędzie Planowania. Następnie pracownik Spółdzielni Spożywców „Społem” i Miasto-Projektu Warszawa-Śródmieście. Po 1956 r. koordynator Sekretariatu Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów. Po usunięciu z tego urzędu w 1961 r. – urbanista w Instytucie Kształtowania Środowiska w Warszawie. Wielokrotnie zwalniany i represjonowany.

Obecnie przewodniczący Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa przy Premierze.

Przewodniczący Stowarzyszenia Szarych Szeregów, przewodniczący Ruchu Jedności Harcerstwa. Członek Światowego Związku Żołnierzy AK, KIK i (przez wiele lat) Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego oraz Towarzystwa Urbanistów Polskich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pod Arsenalem* (1957); *Akcja pod Arsenalem* (1960); *Całym życiem. Szare Szeregi w relacji naczelnika* (1983); *Florian Marciniak, naczelnik Szarych Szeregów* (1988). Autor wielu publikacji z zakresu ekonomii i urbanistyki, m.in. książki *Ekonomiczne podstawy planowania wielkości miast* (1966).

Bartłomiej Dobroczyński, doktor, psycholog. Urodzony w 1958 r. w Jarosławiu. Studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1981 r. pracownik naukowo-dydaktyczny tegoż uniwersytetu.

W latach osiemdziesiątych współpracownik krakowskiego ośrodka „Monaru”, na początku dziewięćdziesiątych – dominikańskiego duszpasterstwa szkół średnich „Przystań”, a obecnie – przytuliska dla kobiet ss. albertynek.

Główne obszary badań: metapsychologia, psychologia nieświadomości, historia irracjonalizmu, kontrkultury i peryferyjne zjawiska kulturowe, religie orientalne, ruch „New Age”. Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz publikacji książkowej: *Ciemna strona psychiki. Geneza i historia idei nieświadomości* (w druku).

Marian Marek Drodowski, profesor, historyk. Urodzony w 1932 r. w Łasku. Studia w Wyższej Szkole Ekonomicznej w Szczecinie.

W latach 1951-1955 pracownik naukowo-dydaktyczny WSE w Szczecinie. Od 1955 do 1958 r. aspirant Instytutu Nauk Społecznych w Warszawie, a od 1958 r. pracownik naukowy Instytutu Historii PAN (w latach 1966-1968 zastępca dyrektora do spraw naukowych).

Członek Konwersatorium „Doświadczenie i Przyszłość” oraz Prymasowskiego Komitetu Pomocy Więźniom Politycznym.

Członek Komitetu Badania Polonii Zagranicznej PAN, rad naukowych: Instytutu Historii PAN, Instytutu Śląskiego w Opolu, Ośrodka Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Olsztynie i *Polskiego Słownika Biograficznego*. Członek zarządu i prezes Towarzystwa Miłośników Historii w Warszawie oraz ZG Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Wyróżniony nagrodą tygodnika „Polityka” (wielokrotnie), nagrodą miasta Warszawy, nagrodą „Epoki”, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Główne obszary badań: historia Polski i Warszawy oraz Ameryki Północnej XIX i XX w.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Samorząd robotniczy. Dokumenty i materiały* (1956); *Polityka gospodarcza Rządu Polskiego 1936-1939* (1963); *Alarm dla miasta Warszawy* (1964); *Cywilna obrona Warszawy we Wrześniu 1939* (współautor, 1964); *Klasa robotnicza Warszawy 1918-1939* (1968); *Społeczeństwo, państwo, politycy II Rzeczypospolitej* (1972); *Historia Warszawy* (współautor, 1972); *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim* (współautor, 1974); *Warszawa XX wieku* (1976); *Stefan Starzyński prezydent Warszawy* (1976); *Rewolucja amerykańska w polskiej myśli historycznej* (1976); *Ignacy Jan Paderewski* (1979); *Sprawy i ludzie II Rzeczypospolitej* (1979); *Z dziejów stosunków polsko-amerykańskich* (1982); *Aleksander Dębski* (1986); *Eugeniusz Kwiatkowski. Wybór myśli politycznych i społecznych* (1988); *Władysław Grabski. Wybór myśli politycznych i społecznych* (1988); *Eugeniusz Kwiatkowski. Człowiek i dzieło* (1989); *Warszawa w latach 1914-1939* (1990); *Zwycięstwo 1920. Warszawa wobec agresji bolszewickiej* (1990); *Paderewski. Myśli o Polsce i Polonii* (współautor, 1992); *Ignacy Jan Paderewski. Drogi do niepodległości* (1992); *Eugeniusz Kwiatkowski w polskiej historiografii i publicystyce historyczno-ekonomicznej* (1992); *Exodus Warszawy. Ludzie i miasto po powstaniu* (współautor, t. 1, 1992); *Polacy 1980-1990. Konflikt i zmiana* (współautor, 1992).

Leon Dyczewski OFMConv, profesor, socjolog, teolog, filozof społeczny. Urodzony w 1936 r. w Małopolu k. Radzymina (woj. warszawskie). Studia filozoficzne i teologiczne w Wyższym Seminarium oo. Franciszkanów, socjologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wyższego Seminarium Duchownego oo. Franciszkanów, a od 1969 r. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W latach 1979-88 wykładowca również w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a w latach 1989-90 w Akademii Medycznej w Lublinie. W latach 1991-1992 członek Zespołu Doradców Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Obecnie członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Towarzystwa Naukowego KUL, Komisji Episkopatu Polski do Spraw Środków Społecznego Przekazu i Komisji Episkopatu Polski do Spraw Trzeźwości, Europäische Federation für Katholische Erwachsenenbildung (członek prezydium), Collegium Philosophicum des Forschungsinstitutes für Philosophie (Hannover), Komitetu Pracy i Polityki Społecznej PAN i Akademii Społecznej (dyrektor). Sekretarz Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: kultura, rodzina, grupy etniczne, działalność Kościoła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Pisma świętego Maksymiliana M. Kolbe*, t. 1-8 (współred. 1970); *Więź pokoleń w rodzinie* (1976); *Rodzina polska i kierunki jej przemian* (1981); *Ten, który rozdał życie* (1983); *Święty Maksymilian Maria Kolbe* (1984); *Dokumenty nauki społecznej Kościoła*, t. 1-2 (współred. 1987); *Człowiek w społeczności. Refleksje nad społecznym nauczaniem Jana Pawła II* (red., 1988); *Integrationsprozesse in der modern Gesellschaft* (red., 1988); *Prywatność i życie publiczne w nowoczesnym społeczeństwie: USA-Polska* (współred., 1992); *Wspólnota miejscem tworzenia* (red., 1992); *Wartości w kulturze polskiej* (red., 1993); *Kultura polska w procesie przemian* (1993). Autor licznych artykułów naukowych i publicystycznych.

Jan Góra OP, doktor, teolog, duszpasterz młodzieży, rekolekcjonista, kaznodzieja i pisarz. Urodzony w 1948 r. w Prudniku na Opolszczyźnie. Studia w Kolegium Filozoficzno-Teologicznym oo. Dominikanów oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Po studiach – duszpasterz w Warszawie. Od 1977 r. duszpasterz akademicki w Poznaniu.

Laureat nagrody literackiej im. Kościelskich w Genewie.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Mój dom* (1981); *Mój świat* (1983); *Dopokąd idę* (1983); *Sylwetka biskupa w XII i XIII-wiecznej Polsce na podstawie kronik i żywotów świętych* (1984); *Pióro plebana* (1986); *Kasztan* (1987); *Na krańce świata* (1988); *Grabiąc ściernisko* (1989); *Gość wiecznego domu* (1990); *Spotkania z Ojcem...* (1991); *Dokąd ty nie chcesz* (1992).

Stanley Martin Hauerwas, profesor, teolog, etyk. Urodzony w 1940 r. w Dallas w Teksasie. Studia na Uniwersytecie w Yale (Yale University Graduate School). Podczas studiów, do 1968 r., pracownik Southwestern University w Georgetown (Teksas). Następnie wykładowca w Augustana College w Rock Island (Illinois).

Członek Society for Christian Ethics, American Academy of Religion i American Theological Society.

U honorowany wyróżnieniami DePaul University i University of Edinburgh.

Główne obszary badań: teoria polityczna, etyka medyczna, zagadnienia wojny i pokoju, troska o umysłowo upośledzonych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Vision and Virtue: Essays in Christian Ethical Reflection* (1974); *Charakter and the Christian Life: A Study in Theological Ethics* (1975); *Truthfulness and Tragedy* (1977); *A Community of Character: Toward a Constructive Christian Social Ethics* (1982); *The Peaceable Kingdom: A Primer in Christian Ethics* (1983); *Against the Nations: War and Survival in a Liberal Society* (1985); *Suffering Presence: Theological Reflections on Medicine, the Mentally Handicapped and the Church* (1986); *Christian Existence Today: Essays on Church, World and Living in Between* (1988); *Resident Aliens: Life in the Christian Colony* (1989); *Naming the Silences: God, Medicine and the Problem of Suffering* (1990); *After Christendom* (1991). Współwydawca serii „Revisions” (University of Notre Dame Press) i współautor *Encyclopedia of Bioethics*.

Roman Oktawian Jusiak OFM, doktor, socjolog. Urodzony w 1956 r. w Radecznicy (woj. zamojskie). Studia w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Bernardynów i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1981 r. wykładowca w WSD oo. Bernardynów w Krakowie i Kalwarii Zebrzydowskiej. W latach 1984-1990 kustosz zabytkowego obiektu sakralnego w Leżajsku.

Wyróżniony Złotą Odznaką Ministerstwa Kultury i Sztuki za opiekę nad zabytkami.

Główny obszar badań: socjologia religii, zwłaszcza problematyka ruchu pielgrzymkowego dorosłych i młodzieży oraz problematyka religijności młodzieży, jej postaw i systemów wartości. Autor publikacji z powyższych dziedzin.

Ewa K u s z, magister, psycholog, uczestnik ruchu „Światło-Życie”. Urodzona w 1961 r. w Tarnowskich Górach. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, obecnie studia doktoranckie z zakresu psychologii społecznej i psychologii religii. Wykładowca psychologii na studium katechetycznym w archidiecezji katowickiej.

Członek Diakonii Stałej ruchu „Światło-Życie”.

Główne dziedziny działalności społecznej i naukowej: formacja permanentna w ruchu „Światło-Życie”, formacja osób konsekrowanych, a także praca redakcyjna na potrzeby ruchu.

Andrzej M a d e j OMI, duszpasterz młodych, rekolekcjonista, poeta. Urodzony w 1951 r. w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze, na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, w Papieskiej Akademii Teologicznej i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Obecnie, od 1991 r., superior Domu Zakonnego Misjonarzy Oblatów w Gorzowie Wielkopolskim.

Inicjator ewangelizacji podczas festiwalu muzyki rockowej w Jarocinie, jeden z animatorów ekumenicznych spotkań w Kodniu nad Bugiem, uczestnik ruchu „Światło-Życie” i Odnowy w Duchu Świętym.

Laureat konkursu literackiego „Powściągliwości i Pracy”.

Autor m. in. książek: *Dziennik wiejskiego wikarego* (1984); *Radości nasza* (1987); *Bogaci miłością* (1989) oraz tomików poetyckich: *Ciche psalmy* (1988) i *Tobie na chwałę* (1991).

Ks. Janusz Mariański, profesor, socjolog, teolog, filozof społeczny. Urodzony w 1940 r. w Borowie (woj. płockie). Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku i socjologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1970 do 1984 r. wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku, w latach 1973-1974 pracownik naukowo-dydaktyczny Fakultetu Teologicznego we Wrocławiu, a od 1981 r. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Görres-Gesellschaft i Towarzystwa Naukowego Płockiego.

Główne obszary badań: socjologia religii, socjologia moralności, socjologia młodzieży.

Autor wielu artykułów naukowych i publicystycznych oraz licznych książek, m. in.: *Kościół w społeczeństwie przemysłowym* (1983); *Życie parafii. Socjologiczne aspekty kierowania wspólnotą parafialną* (1984); *Dynamika przemian religijności wiejskiej w rejonie płockim w warunkach industrializacji (1967-1976)* (1984); *Postawy społeczno-moralne młodzieży płockiej* (1984); *Wprowadzenie do socjologii moralności* (1987); *Moralność w procesie przemian. Szkice socjologiczne* (1990); *Kondycja religijna i moralna młodych Polaków* (1991).

Katarzyna O l b r y c h t, profesor, pedagog, aksjolog. Urodzona w 1949 r. w Rybniku. Studia pedagogiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od 1975 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Konsultant szkół społecznych i wielu placówek wychowawczych.

Do lat siedemdziesiątych instruktor ZHP (harc mistrz).

Członek polskiego oddziału INSE (Międzynarodowego Towarzystwa Wychowania przez Sztukę) i Rady do Spraw Kultury przy Prezydencie RP.

Główny obszar badań to edukacja aksjologiczna, szczególnie w zakresie wychowania estetycznego oraz moralnego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Sztuka a działania pedagogów* (1987, wyróżniona nagrodą Ministerstwa Edukacji Narodowej); *Wychowawca estetyczny – kompetencje i kształcenie na poziomie wyższym* (red. i współautor, 1990); *Zarys systemu wychowania Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej założycielki zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego* (1991); *Edukacja aksjologiczna – wymiary, kierunki, uwarunkowania* (red. i współautor, w druku). Autorka artykułów publikowanych w czasopiśmie specjalistycznych.

Wanda Póltawska, doktor medycyny. Urodzona w 1921 r. w Lublinie. W czasie wojny więziona w obozie koncentracyjnym Ravensbrück. Studia medyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 1952-1969 adiunkt w Klinice Psychiatrycznej Akademii Medycznej w Krakowie. Od 1964 do 1972 r. – praca w poradnictwie młodzieżowym w przychodni przy Katedrze Psychologii UJ. Od 1955 r. do chwili obecnej – wykłady z medycyny pastoralnej w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, a w latach 1981-1984 w Instytucie Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Od 1967 r. dyrektor Instytutu Teologii Rodziny przy PAT.

Członek Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Papieskiej Rady do Spraw Rodziny.

Główne obszary badań: medycyna pastoralna, poradnictwo rodzinne, psychoterapia, zdrowie byłych więźniów.

Najważniejsze publikacje książkowe: *I boję się snów* (1962, tłum. na jęz. angielski i japoński, w przygotowaniu wydanie niemieckie); *Stare rachunki* (1969).

Franciszka Wanda Wawro, doktor, socjolog. Urodzona w 1950 r. w Wierzawicach (woj. rzeszowskie). Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1984 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie adiunkt.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL i Towarzystwa Popierania Partnerstwa Miast.

Główne dziedziny badań: socjologia religii, socjologia kultury i socjologia wychowania.

Autorka artykułów dotyczących głównie problematyki religijności młodzieży, jej systemów wartości i postaw oraz stanowiska Kościoła rzymskokatolickiego wobec patologii życia społecznego. Współautorka książek: *Z badań nad religijnością polską. Studia i materiały* (1986) i *Troska Kościoła o rodzinę* (1992).

Mieczysław Wierzbowski, inżynier elektryk. Urodzony w 1921 r. w Grodnie. Studia w Szkole Inżynierskiej im. Wawelberga i Rotwanda.

Specjalista w zakresie projektowania zakładów przemysłowych i obiektów sportowych. Od 1949 do 1981 r. pracownik Biura ST i Proj. Budownictwa Przemysłowego (BISTYP). Projektant m. in. oświetlenia w Sport City Lattakia na Igrzyska Śródziemnomorskie (1984-1985).

Współorganizator duszpasterstwa akademickiego. W latach sześćdziesiątych wieloletni kierownik Sekcji Rodzin KIK, organizator nieformalnego studium zagadnień małżeństwa i wychowania w rodzinie, w ciągu kilku lat prowadzący kursy przedmałżeńskie. Uczestnik prac Synodu Archidiecezji Warszawskiej (w latach siedemdziesiątych) i II Polskiego Synodu Plenarnego.

Członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Polskiego Komitetu Oświetleniowego.

Wyróżniony kilkakrotnie nagrodami resortowymi.

Autor szeregu publikacji z dziedziny projektowania instalacji elektrycznych i oświetlenia, m. in. książek: *Projektowanie instalacji elektrycznych* (1958); *Urządzenia sportowe* (współautor, 1977).

M.Ch.